

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Levnet og Meeninger (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 84. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297650368/facsimile.pdf> (tilgået 04. december 2021)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

VinFlasken

Soelen var neppe kommet over horisonten, førend jeg munter og rask, som et Føl der spiller over Markerne, og modig, som Don Quixott, naar han gik ud paa Eventyrer; sprang ud af Sengen; og ved den meest overgivne Lystighed, og de kjælneste Caresser tvang min Broder, til at gjøre det samme – Nu var det mig, om en ret god Froekost at gjøre, sagde jeg; efterat jeg i en Haaudevending var pasklædt – Da den var bestilt og fortært, begyndte jeg at beundre den behagelige Morgenstund – Hvad hindrer os i, at betjene os deraf min Broder, sagde jeg? – Lad os gjøre en Tour omkring i Byen – Jeg har desuden en Deel at tale med dig, som bedre kan lade sig sige ude, end her, hvor man kan beluure os – Han var let overtalt – Jeg veed vist, at jeg undervejs var overmaade venlig imod ham; og det kommer mig for, som at jeg meer end engang trykte ham meget kjærligt – virkelig kjærligt i Haanden – Dog om jeg gjorde dette; fordi mit Hjerte virkelig var blodgjort ved den natforestaaende, den maaskee evige Skilsmisse, fra en saa lange kjendt Broder, der endnu ikke engang drømte derom – eller om det var blot en naturlig en mechanisk Drift – om det var en Overbeviisning om en Pligt, der paalagde mig at skilles venskabelig fra ham – eller det var en blot politisk Hensigt, at efterlade ham et got Indtryk om mig – det vil jeg lade staae uafgjort indtil videre – Om det sidste maae jeg dog sige, at det i Hensigt til min Character kun kan være rimeligt i en vis Forstand – nemlig forsaavit vi kan tillade Politiken at sysselsætte sig med at gjøre os elsker af visse Personer; uden mindste Sideblik til vor Egennytte –

Da det var min Broder det samme, hvorhen vi gik, var det mig en let Sag, at føre ham hen til Skibs-Broen – Her blev jeg strax to Matroser vaer, som jeg under et eller andet Paaskud gik hen at tale med – Jeg spurgte dem om den og den Kaptain – Jeg har glemt hans Navn – De sagde mig, at de hørte ham til, og at de ventede paa et ungt Menniske, som de skulde bringe om Bord – Det var os Oplysning nok – De viiste mig deres Baad, og sagde, at de var færdige – Jeg

bad dem kun om Tid til at tale to Ord med den Person, som stoed en Snees Skrit fra os – og jeg gik tilbage til min Broder –

Nu kan du, om du vil, have det lige saa got som jeg, sagde jeg i det jeg omfavnede ham – «Hvordan? – Hvorledes?» – I at gaae til Preußen – Jeg reiser i dette Øyeblik – Der ligger Baaden – Vil du følge med? – «Hvad? – naar? – nu? – hvorledes? til Preußen?» – Det er mig umueligt at skildre hans Bestyrtelse og Forundring – Det er afgjort, sagde jeg koldsindig, og vil du endnu følge med, skal jeg skaffe dig samme Vilkaar, som mig selv – Virkelig jeg sagde dette, som mig synes, uden mindste Hensigt at forfore ham – jeg vidste nogenledes at han ikke vilde og neppe turde saa pludselig vove et saa betydeligt Skrit; helst da han saavel som jeg var reent uden Penge; og desuden allerede paa sin egen Haand havde anlagt sin Plan, hvortil han uden Tvivl fastede ligesaamegen Tillid, som jeg til min – Overalt lovede jeg meer end jeg kunde holde, og jeg havde ved det mindste Glimt af hans Samtykke maattet finde paa Udflugter – Jeg blev befriet derfor – «Du er ja rasende, sagde han – du eyer ikke en Skilling – Jeg skal snart gjøre Bytte, min Broder, svarede jeg – Men vi faaar Brev i Dag – Hvad vil vore Forældre sige?» – «Men hvad vore Forældre sige, horer jeg innet til – Imidlertid beder jeg dig hilse dem; og ønske dem alt got – og forsikke dem om, at jo længere jeg er fra dem, desto bedre befinder jeg mig – Bed dem være ubekyrrede – og lev du vel; lev lykkelig – Tænk undertiden paa mig – og bliv ved at elske mig min Broder!» – Det var, paa en Omstandighed nær, som jeg ved Leylighed skal fortælle, omtrænt Hoved-Indholdet af vor Samtale – Han faldt mig om Halsen og græd som et Barn – Jeg kunde ikke græde – Jeg kyste ham med al den Følsomhed, som min vilde og stive Sjæl dengang var skikket til – Herpaa rev jeg mig løs af hans Arme og sprang i Baaden – Saalænge vi kunde see os, hviftede vi hinanden til med Hattene – Endelig gik han mig af Synet – og det var den sidste Gang, at jeg saae ham – Han er død, min omhjertede, min ulykkelige Broder –

Jeg kan ikke undlade, med faae Ord at berøre hans efterfølgende Skjæbne – Samme Dag, som jeg var bortseylet, kom rigtig nok Posten, og med ham en Expresser fra vore Forældre, som skulde betale vor Gjeld og hente os tilbage – Han fandt naturligviis kun min Broder, og denne fulgte med ham – Dog neppe var han kommet 12 Mil